

[Einar Simonsen.]

nemføres, men at man ønsker en vis Bevægelsesfrihed med Hensyn til at kunne regulere visse Satser inden for Omraadet. Jeg vil gerne understrege dette, idet jeg haaber, at man her vil tage et skyldigt Hensyn til hele den økonomiske Udvikling og Bæreevne i Erhvervslivet, paa Linie med den Bestemmelse i § 59, der giver Mulighed for, at der, hvor særlige Forhold gør det ønskeligt, ved Særaftaler kan gives en Fragnedsættelse af 50 pCt. imod nu 33 $\frac{1}{3}$ pCt.

Jeg vil ogsaa udtale min Tilfredshed med, at Gyldighedstiden for Dobbeltbiller ud over 30 km Grænsen forlænges fra 16 Dage til 1 Maaned. Det klæder D. S. B. at forsøge, hvor det er muligt, at yde Publikum den bedste Service og udvise en vis Smidighed. Det er nemlig ikke denne Institutions stærke Side, har i hvert Fald ikke været det hidtil, men det er blevet noget bedre i de senere Aaringer. Nærtrafikken under 30 km Grænsen faar saa til Gengæld en lille økonomisk Favør ved, at Stigningen for Dobbeltbilletterne kun bliver 12 pCt. i Stedet for 20.

Det er beklageligt, synes jeg, at der endnu ikke kan gennemføres en mere praktisk Ordning med Hensyn til et nøjere Samarbejde, der kunde komme de rejsende til gode, mellem Statsbanetogene og D. S. B.s Rutebiler. Der staar i Bemærkningerne, at Rutebilparken endnu ikke anses for tilstrækkelig til, at en udvidet Nyordning her kan gennemføres. Jeg vil gerne udtale, at jeg haaber, D. S. B. vil gennemføre en Reform, saa snart Mulighederne herfor er til Stede. Jeg er lidt betænkelig ved, at der forberedes en Takstforhøjelse paa 20 pCt. for Statsbanernes Rutebiler. Jeg er ikke helt klar over disse Taksters Højde i Forhold til de øvrige Rutebilers. Hvis ikke de ligger stærkt i Underkanten af disse, vil det efter min Mening være uheldigt at forhøje Taksterne med 20 pCt., da dette selvfølgelig vil bevirke en stærk Stigning i Befordrings- taksterne over hele Linien, og jeg er nu ikke saa sikker paa, at en saadan er saa absolut paakrævet. Jeg vilde foretrække en noget større Forhøjelse af Pladsbilletterne til Lyn- togene.

Jeg er tilfreds med, at Politiloven vedrørende Statsbanernes Forhold nu indarbejdes i selve Statsbaneloven. Det synes jeg er en fornuftig Forenkling.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger paa mit Partis Vegne give Tilslutning til, at Forslaget gennemføres saa betids, at de nye Regler kan faa Gyldighed saa snart som

muligt og vel helst fra 1. Juli, som det er Tanken.

Carsten Raft: Første Gang man hørte om disse to Love, var i Serien af de Dækningsforslag, som blev nævnt til Bestridelse af de mange Udgifter, der var bevilget i Vinterens Løb. Nu har den højtærede Minister paa en udmærket Maade redegjort for, at det ogsaa er nødvendigt af Rentabilitetsgrunde at foretage disse Takstforhøjelser. Men med Postloven er det stadig saadan, at man vil gerne have et Overskud, og med Hensyn til Statsbaneloven viser de Erfaringer, man gør Rede for i Lovforslaget, tydeligt, at man ved ikke saa forfærdelig meget om, hvordan Udviklingen vil blive. Den kan lige saa godt blive saadan, at det ikke er nødvendigt at faa Takstforhøjelser af Rentabilitetsgrunde.

Loven har altsaa en fiskal Karakter, som gør, at man skal være meget forsigtig, for at ikke bestemte Grupper af Borgere skal blive ramt paa en særlig haard Maade. Jeg vil med det samme sige, at for mit Parti betyder dette med Lovens fiskale Karakter, med de egentlige driftsmæssige Forhøjelser, ikke noget; vi har været med til at bevilge alle disse Udgifter, som nu skal dækkes enten paa den ene eller den anden Maade, og det er vor Indstilling, at saa vil vi ogsaa være med til dette. Det er tillige vor Mening, at det maa være den ansvarlige Minister, der i det store og hele skal anvise de Veje, der skal følges, naar det sker inden for rimelige Grænser. Men det, at der er en fiskal Karakter over Lovforslaget, giver en særlig Forpligtelse til at undersøge de enkelte Takstgrupper.

Med Hensyn til de almindelige Rejser behøver man ikke at være saa særlig bekymret. Det er godt, at Folk rejser, det er sundt, og det er derfor kedeligt, naar der bliver lagt særlig høje Takster paa; men det faar være, der er saa mange andre Varer, der er blevet beskattet eller forhøjet paa den ene eller anden Maade, og som ogsaa maa siges at være fornuftige, gode og sunde Ting. For Flertallet af rejsende er det saadan, at den enkelte til syvende og sidst kan bestemme, om han vil rejse eller ikke, det er ikke en Nødvendighed. Jeg er heller ikke betænkelig med Hensyn til det økonomiske Resultat, for jeg tror saamænd, at Folk nok skal rejse lige saa meget som før; der er en saadan Rejselyst hos Folk, at de nok skal komme ud! Vi saa det i den allerværste Tid, da der kun gik Tog hveranden Dag, da Togene gik meget langsomt, da der var